

אם השם תמי שכנאי נשמע לכם מוכר, אולי זה משום שראיתם אותה בתוכנית "עוברת", לפני שנה וחצי, כשהוציאה את פליטי דארפור מהמקלטים של התחנה המרכזית בתל-אביב אל לב גן העצמאות, במטרה להשיג להם מזון ואשרות עבודה. אפשר ששמה קפץ לכם לעיניים בעצמות האינטרנט הגדולה שיזמה בעקבות הצעת החוק לאסור האכלת חתולי רחוב, בפעילות סביבתית של מפלגת "דרך אחרת" או ביוזמות נוספות שנוגעות לעולות חברתיות וסביבתיות. ואולי דווקא נתקלתם בשמה לפני כמה שנים, כשנבחרה לאשה המשפיעה ביותר בענף המוזיקה באחד המקומונים התל-אביביים. בכל אופן, עבור 730 משפחות נוקקות, תמי שכנאי היא הרבה מעבר לשם מוכר, היא שם דבר. היא זאת שמאפשרת להם לקיים ארוחת חג בראש השנה ובפסח, וליהנות מהפרחים שעל השולחן.

נכנסת לבתים ובוכה

לפני כתשע שנים שכנאי, 44, ישבה בביתה בתל-אביב מול הטלוויזיה וצפתה בכתבה על משפחות שקיבלו חבילות לחג. החבילות היו צנועות מדי לדעתה, ובצעד אופייני היא מצאה את עצמה למחרת בשוק, רוכשת מוצרים. "הראו שמונה מוצרים בחבילה, שזה מקסים, אבל קשה לעשות עם זה חג", היא נזכרת. "זה היכה בי ושאלתי את עצמי מהם סדרי העדיפויות שלי. במחיר של מגפיים אני יכולה לתרגם את הכסף הזה לחיים. למחרת הלכתי לעירייה וביקשתי שמות של קשישים נוקקים. עשיתי קניות, כולל זר פרחים. באתי לזוג אחד, והבאתי ערימה של אוכל. פתח לי קשיש שעון על מקל. הוא מאוד התרגש, אשתו שוכבת במיטה, והוא, שבקושי מטפל בעצמו, מטפל בה, נותן לה את הפרחים ודומע בהתרגשות. באתי לקחת את הפרחים כדי לשים בוואז, והאשה לא שחררה אותם. היא פחדה שאקח לה אותם בחזרה. עד היום אני נכנסת לבתים ובוכה."

מאז התגייסו סביבה מאות מתנדבים, והוקמה קבוצה פרטית בשם קבוצת "שורשים". בין הפעילים: מנהלי חברות, מאפרים, מעצבי שיער, עורכי וידיאו וגרפיקאים. "בחג הבא יצאתי עם ארבע חבילות, בחג שאחריו היו לנו 20 ומשהו חבילות, ותוך חמישה חגים מצאתי את עצמי עם 170 חבילות וכך הלאה. כולם רצו לתת ולתרום", שכנאי מתגאה. "כל חג אני מנסה לשבור את השיא של החג הקודם."

- כולם רואים את הכתבות האלו בטלוויזיה, ומציינים לעצמם שהם באמת צריכים לרשום צ'ק מתישהו. את הלכת עד הסוף.
"אני אניד לך את האמת. לא תיארתי לעצמי שזה יקבל כאלו מימדים, ולא פעם ניסיתי להתנגד לזה, אבל זה כבר נראה מכון מלמעלה, זה הייעוד שלי."
- למרות התחזיות האופטימיות, אנחנו עדיין בשלהי המיתון. המשימה שלך הרבה יותר קשה עכשיו, לא?
"אני לא לוורית שמרימה ידיים לפני שניסיתי. נכון שיש מיתון, אבל היו רבים שצמחו מהפסד. אני אניע לאותה כמות משפחות השנה, אם לא יותר."
שכנאי לא פוחדת מאתגרים. לאורך חייה היא מוכיחה לכולם, ←

תמי שכנאי. "החוק היחידי שאני נצמדת אליו הוא יאהבת לרעך כמוך"

האם נחתם כבר שיי לחג?

בעוד רובנו נאנחים למשמע דיווחים על מצוקת השכבות החלשות וממשיכים הלאה, קמה תמי שכנאי ועשתה מעשה: היא קנתה מוצרים וחילקה אותם לנזקקים כשי לחג. בתשע השנים שחלפו מאז, מאות מתנדבים הצטרפו אליה, וכל חג גדלה כמות המשלוחים. חלוצת מוזיקת ההאוס והדאנס בארץ רוצה שתשמעו עכשיו קולות אחרים

→ ובעיקר לעצמה, שאפשר להגיע רחוק גם בלי לסיים תיכון. היא גדלה ברמת גן, לימים הוריה התגרשו, ומי שהשפיע עליה ביותר הייתה סבתה, אשה מסורתית שהתנדבה ביוצו. נכדתה לא רחוקה מהאמונה כשם שהיא לא רחוקה מהנתינה. "בגיל 30 נסעתי לקברי צדיקים, ומאז אני קוראת תהילים כל בוקר, הולכת לכותל", אומרת שכנאי. "אני מאמינה באמונה שלמה שכל מה שקורה לנו, גם אם הוא לא טוב, אפשר ללמוד ממנו. דברים לא מתרחשים סתם".

בין לבנת ללביב

והיא למדה, כמוכן, גם מהתחנות הקודמות בחייה: שכנאי הייתה יצואנית מוזיקת מועדונים בחו"ל, ויצרה אוספי מוזיקת האוס ששינו את מפת המוזיקה בארץ. "מאוד אהבתי מוזיקה, בגיל 14 כבר נסעתי לראות את THE WALL. היה ברור שייצא משהו בכיוון, אבל לא היה לי מושג מה", היא אומרת. "בגיל 24 נסעתי למילאנו ועבדתי כמעט שנה בעבודות מזדמנות, עד שהחלטתי שאני רוצה לעבוד במוזיקה. בזמנו אנגליה נחשבה לבירת המוזיקה, והחלטתי שאסע לשם.

"מצאו לי שם דירה, ושבע לפני הנסיעה באתי להגיד שלום לחברה בעלת חנות תקליטים. סיפרתי לה מה מטרת הנסיעה, והיא מיד אמרה לי שלבוס שלה יש חברה ענקית לתקליטים, ושאני חייבת לפגוש אותה. אמרתי לה TOO LATE, אבל היא לא הסכימה לוותר. למחרת היא אספה אותי לפגישה איתן. כשראיתי את המחסן שלו קיבלתי צמרמורות. שורות על גבי שורות של תקליטים. היינו שעתים בראיון עבודה, שבסופו הוא אומר לי 'אני לא יודע מה אני אעשה איתך, אבל אני רוצה אותך בחברה'. הוא הבטיח לי שבמידה ואני מבטלת את הכרטיס ללונדון, יש לי עבודה אצלו".

קצת מלחיץ, לשנות תוכניות ככה ברגע האחרון.

"נכנסתי למצוקה נפשית, הכל היה כבר ארוך. אבל ידיד שלי אמר לי משפט שעד היום מלווה אותי: 'פותחים לך דלת, תיכנסי. תמיד תוכלי לסגור אותה', וככה החלטתי שאני נשארת. בחדשים הראשונים עבדתי בקבלה. אחר כך, בזכות האנגלית שלי, עזרתי לייבא תקליטים. אחרי חודשים הוא פתאום רצה אותי כמנהלת מחלקת ייצוא. מאוד פחדתי, לא האמנתי בעצמי. חודש ראשון רק למדת, חודש שני ההכנסות ירדו בחצי, חודש שלישי אינתי, וחודש רביעי כבר פרצתי. תוך שנה ניהלתי את מחלקת ייצוא המוזיקה הכי חזקה במילאנו".

כעבור שש שנים החברה נקלעה לקשיים, ושכנאי חזרה לארץ. היא התחילה לעבוד בחברת מוזיקה קטנה יחסית, ואחרי שלושה חודשים, כשלא אפשרו לה לנסוע כנציגתם לפסטיבל מידם השנתי (פסטיבל קאן של עולם המוזיקה. ר.ו.), עזבה. היא ביקשה עזרה ממשה מורד, אז מחברת אן.אם.סי, כדי שתוכל להגיע בכל זאת למידם והוא נעתר. חברת התקליטים התרשמה מקשריה ומעבודתה בפסטיבל, והיא הוזמנה לעבוד באן.אם.סי, והגיעה לאחת מפסגות הקריירה שלה.

לבינו הוא לא חי בשלום עם דברים ולא יודע למה. כל הדברים שלא מטופלים הם כמו שק כבד שאתה סוחב. הייתה לי ילדות לא פשוטה, ולמדתי להפוך אנרגיה, שהייתה מתועלת לכעס ותסכול, למקום שעושה לי ולסביבה טוב. כשאומרים לי שהנתינה באה ממקום אנוכי, אני מסכימה לחלוטין. אני לא כזו צדיקה, אני עוזרת על מנת להרגיש טוב עם עצמי. החוק היחידי שאני נצמדת אליו הוא 'אהבת לרעך כמוך'. ברגע שאתה מכבד אנשים אחרים, שאתה בא מאהבה, מתרחשים הדברים הכי נפלאים".

והיא יודעת על מה היא מדברת: יותר ויותר אנשים נרתמים ותורמים לקבוצת "שורשים"; 600 פליטי דארפור וכו לאשרות עבודה בעקבות הרעש שהקימה; חופי מכמורת, אילת ונהריה נוקו על ידי צוללנים בפרויקט למען איכות הסביבה בהנהגתה; ואפילו חתולי הרחוב של ראשון לציון ניצלו מרעב, אחרי שכנאי הגיעה לדיון בכנסת עם 32,000 חתימות שגישה באינטרנט, בעקבות חוק עזר עירוני שעמד לצאת נגד האכלת חתולי רחוב ללא רשיון מהעירייה.

- סליחה על הבוטות, אבל משעמם לך? "היה לי ברור שהקשיים וניצולי השואה, שיהודים מה זה רעב ונהגים להאכיל חתולים, לא ילכו לקבל אישור מהעירייה. התקנה קבעה שמי שייתפס מאכיל חתול ללא רשיון יקבל קנס של 600 שקל. מעבר לחתולים, יש פה חינוך לחוסר חמלה. דמיינתי את האמא שצריכה לעצור את הדיד המושטת של הילד שלה".

דברים נפלאים קרו לה גם בחייה האישיים. אהבה גדולה הגיעה בדיוק ברגע הלא מתאים, לדבריה, אבל עם הגורל היא לא מתווכחת. כששני אנשים שונים, שאינם מכירים זה את זה, רצו להכיר זה את זה, היא חשבה ששוב היקום שולח לה מסר. "היום אני יודעת סוף סוף מה זו אהבה. זה קשר בן פחות משנה, אבל הוא מרגיש כאילו היה כל החיים", היא מצהירה. "היו לי הצעות נישואים בעבר, אבל אני לא טיפוס קל. אני יודעת מי ומה אני, ולא מוכנה שיגדירו אותי מחדש. אני דורשת לעצמי המון חופש, זה גורם לאנשים לחשוב שאני מחפשת דברים במקום אחר. כיף לי לבד, ואני לא בנויה לפשרות. אני צריכה מישוה עם מספיק ביטחון עצמי שיוכל להכיל את העוצמות שלי, איפה שאני נכנסת אני מביאה את הבום".

- אם כבר בום, מה עם בייבי בום? "תמיד סברתי שילד - כמו חמוס - עושים מאהבה או שלא עושים בכלל. אני לא דואגת. כשארצה ילד, תוך חודש יהיה לי הריון או אימוץ. כל פעם שרציתי משהו, פתאום זה הגיע". ובינתיים גם בתחום העבודה הכל פתוח עבודה. "כרגע אני לא עובדת והכל פתוח. החלום הבא שלי הוא רשת ספא אחרת, משהו שקשור לפינוק מתמשך. אני מאמינה שטיפול בעצמך משרדג אותך כאדם. בכל מקרה, מה שאני לא אעשה, זה יהיה קשור בנתינה. בית הספר הכי טוב הוא החיים, ואם את לא נבהלת ומאמינה בעצמך, את יכולה להגיע לאן שאת רוצה." *

שכנאי. "הראו שמונה מוצרים בחבילה, שזה מקסים, אבל קשה לעשות עם זה חג. זה היכה בי ושאלתי את עצמי מהם סדרי העדיפויות שלי. במחיר של מגפיים אני יכולה לתרגם את הכסף הזה לחיים. למחרת הלכתי לעירייה וביקשתי שמות של קשישים נזקקים"

שכנאי: "בשנות ה-90 לא רצו לשמוע על אוספי האוס בארץ. בסיוור במועדונים ראיתי שהכל היה מוזיקה עם מילים, הייתי מוועזעת קשות. אמרתי למורד שאני רוצה לעשות אוסף של האוס. הוא פחד, אז החלטנו לרכוש ולקרוא לזה 'פארטי טיים'. מכרנו 1,500 עותקים".

אף שלא דובר בהצלחה רבתי, שכנאי התעקשה ליצור אוסף נוסף. "עופר נחשון וחיים רייכנטל מרשת ג' התחילו לנגן את הדברים, וזה מה שמכר. הלכתי למועדונים, נתתי לדי.ג'ייזו ישירות את התקליט, אנשים התחילו להתרגל למוזיקה, וככה ב'פארטי' השני כבר מכרתי 14,000 עותקים. תוך 3 חודשים עשיתי אוסף שלישי שמכר 25 אלף עותקים. הכל תוך שנה. זה כנראה מה שגרם לך בן-גון, שכתב בעיתון תל-אביב, להכתיר אותי כאשת השנה שלו במוזיקה, הכהונת הגדולה של ההאוס. אני, שכולם הרימו עלי בחשדנות גבה, יושבת באותו עמוד בין לימור לבנת ללב לבייבי. אחרי חמש שנים באן.אם.סי, שבמהלכן גם ייבאה לארץ את אוספי הזוהב "NOW" ו"wow", הגיעה שכנאי למיצוי ונתרה עם רצועת לילה קטנה ברדיו BU99FM, אלא ש"פתאום, כשנהיה לי זמן, התחלתי להתבונן על עצמי ועלו שאלות".

- ומי סיפק תשובות?

"במהלך העבודה באן.אם.סי, הכרתי את רוני התשואל שעבדה שם כמו"לית, והיא סיפרה לי על תקשור. הייתי סקפטית, וזה בהחיל אותי. חיפשתי לשאול אותה שאלות מכשילות, והתשובות שקיבלתי מאדם שלא מכיר אותי הדהימו אותי. נתתי לה כמה שפחות מידע על מנת להפיל אותה, והיא לא נפלה. אני נפלתי".

שכנאי שקעה בחיפוש עצמי. "מאדם אגרסיבי, כועס ועצבני, עברתי להיות אדם שלוקח אחריות על החיים שלו. הרבה דברים בהתנהלות היומיומית שלי לא היו נעימים לי. האשמת אחרים במה שקורה לי, עד שהבנתי שהכעס היה קשור בי".

- מה היה רע בחיים שלך?

"אדם יכול להצליח מבחינת הישגים, אבל בינו